

at trykke Lønnen. Det er dog et stort Spørgsmaal. En Arbejdsgiver er ikke interesseret i, at hans Fabrik staa stille. Hans Formaal er at faa sin Fabrik til at gaa. Der skal meget stærke Argumenter til, for at en Arbejdsgiver skal standse sin Virksomhed. Jeg tror, man i saa Henseende ganske overdriver Faren, idet Arbejdsgiveren vil have lige saa naturlig en Tendens til, saa vidt det overhovedet er muligt, at holde sin Virksomhed i Gang, som Arbejderen har til at foretrække Arbejde for Understøttelse.

Det næste Hovedpunkt efter min Mening er Forslaget om Etablering af en Fond til Imødegaaelse af ekstraordinære Tilfælde af Arbejdsløshed. Jeg skal hertil først sige, at Tanken i sig selv kan være meget god, denne, at man har en Reservebeholdning til onde og svære Tider; men jeg maa paa Forhaand sige, at jeg synes, Tidspunktet er noget uheldigt valgt til at etablere en saadan Fond. Arbejdsforholdene, hele Landet befinder sig i en Krise. Den ærede Ordfører for Venstre (Lillelund) brugte, jeg tror ved en Fortalelse, Udtrykket, at der „desværre“ ogsaa var kommet en Landbrugskrise, den var i hvert Tilfælde ved at begynde. Vi befinder os overhovedet i en stor Krisetid. Men er det Tilfældet, har det altid visse Farer, at man netop paa dette Tidspunkt vil indføre en Fond til Imødegaaelse af Krisen. Dog vil vi fra vor Side ikke afvise selve Tanken, jeg kan gaa saa vidt at sige, at vi gerne vil bidrage til at etablere en saadan Fond; dog er det med nogen Betænkelse, at vi gaar med til at paalægge Arbejdsgiverne yderligere Forpligtelser, men saaledes som Situationen foreligger, maa vi ogsaa erkende Nødvendigheden af at paalægge de danske Arbejdsgivere at yde et klækkeligt Bidrag til denne Fond, og jeg indrømmer, at der kan ogsaa fremføres nogle Argumenter for en saadan Ordning.

Derimod maa vi meget henstille, at der under Udvalgsforhandlingerne bliver foretaget en grundig Omændring af den Redaktion, der foreligger med Hensyn til Bidragenes Størrelse — jeg vil snarere sige, at der efter Lovforslaget overhovedet ikke foreligger nærmere Oplysning om, hvorledes man har tænkt sig det ordnet. Der findes en almindelig Bemærkning om, at Bidraget fra Arbejdsgiverne gennemsnitlig skal udgøre

10 Kr. pr. forsikret Helaarsarbejder. Det er altaa kun Gennemsnittet, der er intet Maksimum, derimod er der angivet et Minimum af 2 Kr. pr. Helaarsarbejder, men det vil kunne medføre, at Maksimum kommer til at ligge meget højt oppe; og naar der nu yderligere skal tages et vist Hensyn til, hvorledes Arbejdsløsheden er for de enkelte Fag, kan det for enkelte Virksomheder blive ret byrdefuldt. Det maa anses for paa-krævet, at vi, inden Loven forlader Rigsdagen, maa have ganske anderledes Op-givelser; angaaende efter hvilke Principper eller efter hvilken Rettesnor man vil paalægge disse Bidrag fra Arbejdsgiverne.

Paa dette Punkt finder jeg en Plet i Lovforslaget, og jeg maa sige til den højt-ærede Indenrigsminister, at jeg begriber ikke, den kan have indsneget sig. Det er Bestemelsen om, at for saa vidt en Husbond har engageret et Tyende for et halvt Aar eller længere Tid, skal vedkommende Arbejdsgiver gaa fri. Jeg har forgæves i Motiverne søgt efter en klar Begrundelse for en saadan Ordning. Jeg har endvidere omhyggeligt studeret den højtærede Indenrigsministers Fremsettelsestale, men jeg har ikke kunnet finde noget herom. Der staa i Motiverne kun, at det er en Ordning, som man ogsaa har set andre Steder; men jeg udbeder mig nærmere Oplysninger om, hvor i Udlandet man har haft en saa mærkværdig Bestemelse som denne, at de Husbønder, der har Tyende engageret for et halvt Aar eller længere Tid, skal gaa fri. Det maa jeg meget udbede mig; ellers smager det i aller-højeste Grad af et ensidigt Klassehensyn, som man skulde se ganske bort fra i et saadant Lovforslag. Dertil kommer, at efter hvad jeg har bragt i Erfaring, vil en saadan Bestemelse selv for Landet ikke spille nogen større Rolle, fordi man ogsaa der mere og mere kommer bort fra at engagere Tyendet og det øvrige Personale for et halvt Aar; og for Byernes Vedkommende spiller det overhovedet ingen Rolle.

Det er forudsat i den paagældende Paragraf, at Fondens Midler skal kunde stige til et Beløb af 80 Mill. Kr. Det er et meget betydeligt Beløb, og jeg er klar over, at det vil nok tage nogen Tid, inden det naas; men man har dog forudsat, at det vil indtræde, at man kommer op paa et saa stort Beløb. Jeg er noget betænkelig,